

[Ingmar Wagner.]

per skal flyttes til Sjælland med hele den udbygning af det militære system, som denne flytning vil betyde.

Må jeg til slut spørge forsvarsministeren, om de nye udnævnelser af chefer i forsvaret har nogen forbindelse med den ny forsvarsordning? Der har været talt meget frem og tilbage om det i det sidste par dage. Nu skal chefen for det danske kommando i Tyskland, oberst Digmann, udnævnes til generalmajor og fremover være chef for hærkommandoen. Som bekendt har denne officer en række forbindelser med stabene i den vesttyske værnemagt, og udnævnelsen kunne tyde på, at den påstand, som pressen har fremhævet, om en stærk udvidelse af det tyskdanske samarbejde, var rigtig — jeg spørger bare. General Kragh skal jo være chef for styrkerne på Sjælland og Lolland-Falster, og denne udnævnelse — eller forflyttelse, om man vil — peger lidt i samme retning.

Derfor beder jeg forsvarsministeren om her i forbindelse med behandlingen af lovforslaget om det danske kommando i Tyskland at oplyse, hvorvidt folketinget fremover får nogen besked om forsvarsudvalgets arbejde og om de planer, som regeringen og de militære stabe måtte have for den nærmeste fremtid.

Viggo Starcke: Når man ser på dagsordenen, forstår man ikke helt, hvad det ærede kommunistiske medlems bemærkning om den kommende forsvarsordning har at gøre med den sag, som behandles nu, og det fremgår heller ikke helt klart af fortidens begivenheder, hvilken interesse den kommunistiske ordfører har i en effektiv ordning af Danmarks forsvar. Det afgørende problem for ham kan åbenbart ikke være fremmede troppers placering, som han synes at være så ængstelig for, idet denne ængstelse hidtil ikke har givet sig udtryk over for fremmede troppers placering i Ungarn.

Den foreslåede forlængelse på 6 måneder, som det foreliggende lovforslag omhandler, er et klart udtryk for, at der skal finde en afvikling sted, således som det allerede blev stillet i udsigt ved behandlingen af det tilsvarende lovforslag i fjor. Det er naturligt at se dette på basis af, at Vesttysklands militærstyrke er stigende, og at der herhjemme er god brug for de troppekontin-

genter, som den danske styrke repræsenterer. Lige siden 1947 har vi fra vor side modsat os denne placering. Den første periode var det jo væsentligt en besættelsesstyrke, men efter at Vesttyskland var blevet medlem af NATO, skiftede denne besættelsesstyrke fuldstændig karakter og blev nærmest et symbolsk bidrag fra dansk side til det fælles NATO-forsvar. Dette, at en styrke er symbolsk, betyder ikke umiddelbart, at den er betydningsløs, idet en opretholdelse af symboler kan understrege, at man billiger det formål, symbolet repræsenterer. Årsagen til, at vi har modsat os denne placering af styrker uden for landets grænser, ligger i det forfatningsmæssige, idet der ikke i grundloven er basis for at lade danske tropper, som er tvangsudskrevne, gøre tjeneste uden for landet. Det har hidtil været sådan, at de tropper, som har været placeret i Vesttyskland, ikke har gjort tjeneste på frivillig basis. Vi har hele tiden gjort det synspunkt gældende, at det burde være tilfældet. Når den danske styrke, som under De Forenede Nationer er stationeret i det mellemste østen ved Suezkanalen, gør tjeneste på frivillig basis, er det for os at se et udtryk for, at vort synspunkt er slået igennem, og at det i virkeligheden har vist sig at være et berettiget synspunkt. Derefter opstår så det spørgsmål, hvornår tanken også slår igennem herhjemme, således at frivillighedssynspunktet, som i realiteten er effektueret i hjemmeværnsordningen, også kommer til at gælde for det danske forsvar som helhed.

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Jeg vil gerne takke ordførerne for de tre partier, som gav tilslutning til det foreliggende lovforslag, og jeg vil specielt takke det ærede medlem hr. Carsten Raft for hans anerkendende ord om de danske styrker, vi har i udlandet, og om deres holdning. Jeg kan være helt enig i de betragtninger, som det ærede medlem i den forbindelse anstillede, og det glædede mig at høre disse bemærkninger.

De øvrige tre ordførere kunne ikke give tilslutning til lovforslaget, men da dette er i overensstemmelse med de pågældende partiers hidtidige stilling og der ikke her blev anført nye begrundelser for deres modstand mod lovforslaget, finder jeg ingen